

85.
Hos guli

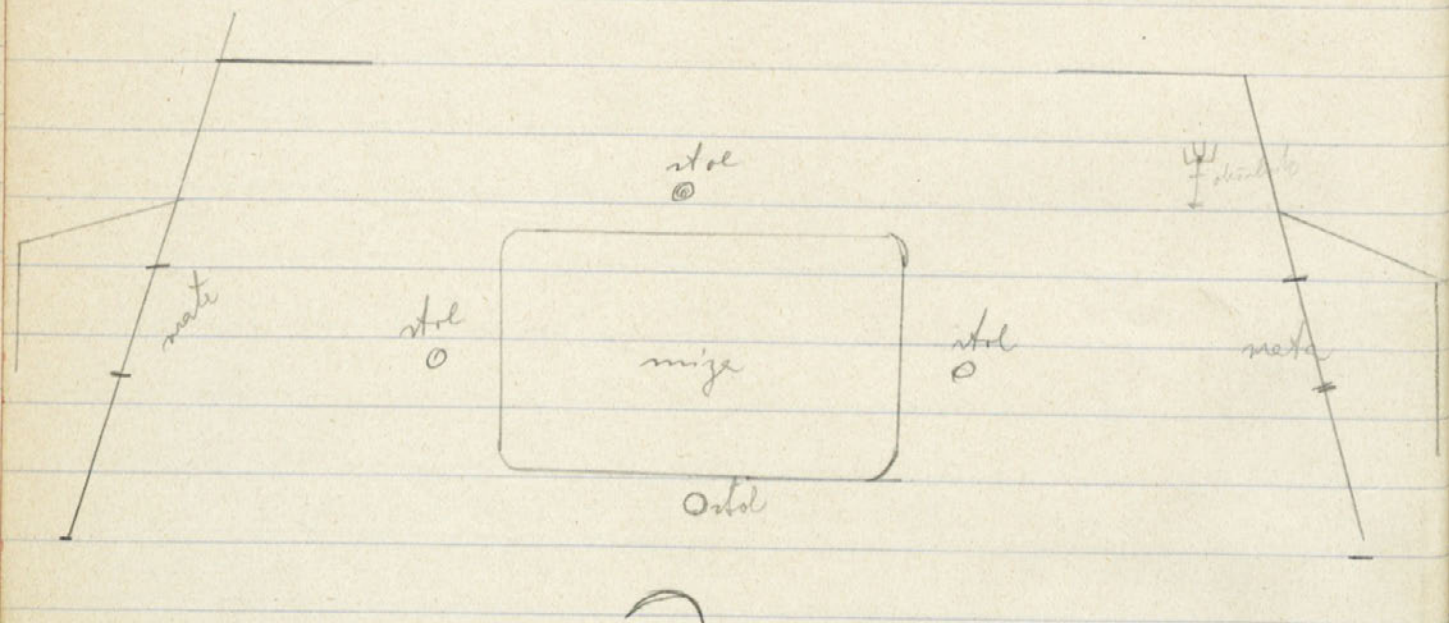

1
Nāg rēh.

Veranda na Samičevem vrhu, pripadana k hiši. Lasty' zgrad
na vrh. Na levi in desni strani v hišo:

Orogljet: vrh
drevoje

I. Dejanje

1. pr.

Samiec in Karanja

(Udeta pri mizi)

Samiec Torej helesk pičur, mumi in megace. Recite g. župniku, da bi bil jez za svoj preb z osem pičem za to, da se združimo.

Karanja: Verjemem, saj vas poznam! Vedno vam je bilo težje na tem, da smo na domaši zemlji gospodarski stenočini in -

Samiec Recite gospodu, da naj miha ne zameri! Prar rad bi prišel sam živim v stilo in mi je grozno mučno, da ne moremo biti tako prijatelji, kot smo bili včasih s stariimi gospodi.

Karanja Včasih je bilo pre dragace!

Samiec Jez, za svoj preb, bi bil najrajeji njegov prvi prijatelj; ampak, saj veste: Shanka je shanka in tam je treba varost, disciplino. Kehra pičur: Jez, za svoj preb, prar rad, ampak -

Karanja Gajrat pač mislijo: Vi ste vedno strahbe in uplijevni moji, da bi gotovo dosegli spoor.

Samiec On si misli tako! Žel, žel, da bi mi res. Včasih je moja bena kaj ičjale, udaj ima pa včasih mladi pirandranec reč prarice pri polstibi, kot jaz, star, ičhisen moj. Saj cloveku kar diktirajo!

Koranyja: Če sem jaz na vašem mestu, bi jim že ne šel v oči.

Samce: Kaj pa hočem? Da me bodo udej na stera leta poz-
upili, da delam prsti domačinom in, da nisem
naroden! (Titane)

Koranyja: Nikoli bi sam ne mogel očitati kaj tebe. ^{Samce} Saj sam,
abo grem domačini skupaj, postali mnogi in bednejši.
Vse mnogi, nič uspeha.

Samce: To pravim tudi jaz, ampak, sam ne morem. Napravila
leži: Recite gospodu, kako sem vam povedal in, da ga
pravim, naj pa drugi počaka, da slišim naj političnega
društva. Šlo bi sem, ker je v mojih močeh, da od-
branim pogovorim za skupno delo, toda jamesti ne morem
že reči. Pač pa hočem imeti čiste roke. Če se napravi
nervozni greh, naj ne bo to moj, ampak greh izvrševalnega
odtara.

Koranyja: (Titane) Hvala lepa gospod Samce. Sprejemam g. zapuščeno,
kda hda dobimo odgovor?

Samce: Bem že sem gospodu pisal! svoj problem gospodu in naj
ne zamudi; imam rezane roke. Z bogom gospod Koranyja!

Koranyja: Hvala, hvala! Z bogom! Sprejemam se natanko. (Se
slozi roke.)

Samce: (Vpije za njim) Ne gubite povedati: svoj problem gospodu!

Koranyja: (Za gubej) Bem, bem!

2. pr.

James, potem Helena

James: (vzame iz žepa kiležnjo in opiše, kaj je vsebovala.)

Helena: ^{trudim se} kaj ~~se~~, izleti ti mara ali kajnost.

James: (brezbrižno) Kajnost?

Helena: James ti prinese diplom.

James: Diplom? Kdo?

Helena: Edvardovi, družba "Skala".

James: Ah, spominil sem se. Vabijo me na godbeno zborovanje častniim stanov.

Helena: Da, in James prinese diplom.

James: Tudi bo potem se kaj pripraviti za praznike.

Helena: Seveda, na neki način. Dobro pride tudi prazna hramba zastilat za grad.

James: To je res; tudi je moj grad. Ah neumnost! Tudi strani sanj stanejo denar. Ah, prebi piliki se zve jeta žepnih pristav in maki prord je dober za huplčino pijančevanje.

Helena: Ne jezi se, se ti ljudeje spodbujajo.

James: Karvam je tako spodbujanje.

Helena: Potem pa pusti politiko in janiro življenje sploh. To bi bilo se mnogo pametneje.

James: To je lahko rečeno. — Torej pripravi kaj, če je na neki način pridejo.

Helena: Ti, kaj ga je hotel Karanja?

Samce: Ah te, 'Prisel je, poslan od županov, naj se zedinimo in združimo v eno stvar.

Helena: To ti bi bil pameten, 'Ne?

Samce: Kje? Pomisli, mi, kaj ti ^udenjili žujim?

Helena: Lahaj ne?

Samce: To je vendar jasno, kot beli dan. Če je, denjimo na eni strani, zgubimo rpljiv na drugi.

Helena: Zgubiti pač nimamo kaj, ako je združimo Lorenci, zgubljamo pa vedno več in več vedno več razdeljati in negovati politike.

Samce: Če je zopet začela star idealni boj, bi mi drugoga, kot duša brez telesa. Kaj nam pomaga, da smo slonji, če pa od te lepe ednosti ne moremo živeti.

Helena: Lahko, lahko se živi, samo prave ljubezni in hlasta je huda. Ne pa, da se v stvarstvom obije in razlira na, kar vodi res k življenju. Ali je mar to življenje, če človek samo za to živi, da živi; zato dela, da ima ruže, dosti, med tem, ko misli po svetni telo brez duše in prave. Leci pa, kaj živimo, vi pošlur in napram denjimo aloranskim narodom in predobro živimo.

Samce: To ti misliš in v pravi zaslepljenosti nič ne prevodis. Ni dosti, da smo narodni, mi moremo tudi od česa

živeti.

Helena: Toda ne plovite narodnosti ne.

Lamec: Če že ne, ne plovite narodnosti za vendar tihor, da nam narodnost pri tem ne škoduje. Kaker bi narodni, če nimas od nje živeti.

Helena: Menim, da tebi ni pila za življenje, pogled na primer naše kmete.

Lamec: O, da naši kmete! Ti žive deuhnat laže, kot jaz. Tam u ni hube ozirati na krpčijske greze, kot meni. Tam naj posiljam za to, čur les, če mi ga ne odhupi slovesna družba, ham naj grem z opreharno. Tigorim bi marel opustiti, če bi, družbini delavci ne bili primerani jemati pri meni in karkih plucijer ti nastojem na dectine. Niti ribjega lora ne bi smel, če ne živim z družbo v prijateljiskem razmerju.

Helena: Tasi dasno ni kaker hudo, kaker praviš, vendar ostanejo to le boje piratne zadere, hi - - -

Lamec: (jo pehine) Krpčijske, samo krpčijske.

Helena: No, pehimo krpčijske, a napram javnosti vendar boje piratne.

Lamec: In kaj je potem?

Helena: To je, da ti ne živiš, padeš krpčijes, od narodnosti pa se na njene plovke, o škodo narodni ideji.

Lamec: Kaker mures hediti kaj tecega.

Helena: Ti se poslužujes porbinarodne politike o mako lastne dobičkarje.

Samce: To maris reci ti?

Helena: Da, z mirno vestjo. Kakor vidim je tebi vse jasno delovanje
le medster ~~ze denega~~ ^{ga} drugej proji namene.

Samce: To je komecno prosodi.

Helena: Če bi imela na skupaj le kumpirski značaj, bi imela strah druge
lice. Ti pa izredljis zagnanje stolinski ljudi, jim osiljivis
ideje, bi misl, drugoga, kot, dobrozn, poti k bojsam -
jezu.

Samce: Kaj te je obudlo, danes? Ti hočis izgrati na vsake način
prepir.

Helena: O, ne! Bog me čuvaj! Dosti hlab bi bila lahko, oporičino
izgrala mogroče in reč, kot prepir, - nitem hotela. Sedaj
je že telor - naj bo. Ampak kumpirilo se je v mojih prsih
dolgo, dolgo že, in danes je pišto grozen in maris haj, lebo,
da je nehej buhnilo čez rob skrivnostne shrambe. —
Slej, ne ve to, kar sem in kar um si prisvojila z opazovanjem
je pišto moje, danesnje spoznanje, zahej stojiš ti na čelu
moje politične stranke. Sedaj pa naj kot hišna gospodinja
in poproga selikega jubilanta sprejmem, deputacijo, ki ti
bo z navdušenim ognjem izročila diplomato za zasluge, ~~ki~~
~~si jihe~~ ~~inval~~ ^{je} pridobil ^{je} z narodnim delom. Tudi to,
ne bodi brez uca, ali pa ~~le~~ ^{gle} sedaj bog meni doje; ev
ze poričnost in ev je moja.

Samuel: (Prislopi k njej.) Ne uganjaj neumnosti, pomiri se.

Helena: Fridrich, ne zameri mi; opusti, ako bom jokal. (in pusti mesto)
(Pri reznih mestih pozovi.)

Helena: (u ne zmeši je zomeji, in ga in nič odlopiše kido, nje.) Ali ste pripravljeni?

Šinka: Sam gospa! 3. pr.

Samuel, Šinka, Helena.

Šinka (pride blizje) Gospod Šakar želi govoriti z gospodom.

Samuel: Šakar? (Kratek premislek) Kaj pride!

Šinka: (odide, za njo Helena.) 4. pr.

Samuel, potem Šakar, pozneje Peter

Samuel: (sam) Šakar, gotovo me zopet napenja.

Šakar: (vslopi) Dobro dan, Fridrich! Dobro dan prijatelj! (Da Samuel roba)

Samuel: Dobro dan! Kaj je novega?

Šakar: (Obi dlobak na kofar) Oh silnosti! Lica pa, ne zameri, najina menica je pschla.

Samuel: Najina menica? Katera?

Šakar: Saj je spominjaš, da si mi podpisal menico za 200 bur.

Samuel: Res, ne! Ali je ne da podaljšati?

Šakar: Ne, tu mi pišejo, da je plačljiva 10 l. m. in, da anke bti roto plačana. (Obi je primor.)

Samuel: (bre) Prele bo plačati! Ali bsi plačal? (Da Šakar je primor nje)

Šakar: Hm, bahr? Saj ne morem.

Lamec: Če ne, bo težko.

Lishe: Tam, ravnaj, pa --- (zmirne z ramama).

Lamec: Kaj misliš?

Lishe: Plaćati bo treba.

Lamec: Pa plačaj!

Lishe: Če se ne morem --- (zmirne z rokami z ramama).

Lamec: Faj, kaj naj plačam jaz?

Lishe: Ali z dobrim, ali z slabim; kajti bo na te. Če je plača je do
minima zadržena, drugega nimam. Plačati je solidarno
ni bodo tudi solidarno kajti. Ne žameri mi! Tudi takrat
pusti obroke z narodnostjo in politiko.

Lamec: Kako quidem jaz do tega?

Lishe: Najmi mi, če ti gotovo plačal sam, ali nimam. Rečem ti, da je
le čude, da se želim mi, da sem se tukaj. Šele je mogoče, da
me niso predstavili. Kerker je preselil; vsaki smo na tui
gledane neine o prvem pogledu, udaj inajo nauprobili en glas
siti, mi enega manj, solene kraj samu se moj glas za rešit.
Kaj se mi udaj prijetu, da bom radi te menicu božen, sem
sebo gotovo predstavim, kot sem tukaj. Če radi shauke mi
opuščaj iz godruge.

Lamec: Daj pisno!

Lishe: (mi da pisno, Lamec ji oči in jo položi na mizo.)

Lamec: Bom plačal, ampak bojo denar, da bo gotovo na svoj črti.

4 Peter: (priate zaidj go neta priime bršar, o katei ima lampijane, dolgo
žico in bladoo. Sed narkelujim pogostnam napne žico od chereca
do chereca in razobesa lampijane, o katei imajo že bti narkelujane
rocca.)

šel z našo pšenko in, da bi pignem polico, odločevala.

Isakar: Naj čuje zemlja in nebo: Zmiraj, zmiraj zveč, ' (Ličjeta
v roke) ✕

Lamec: Tedi! (se rudi)

Isakar: (se rudi) Pustimo

Lamec: Naj misliš, ali je našta? Lahkoča zemeljsko slovels.

Isakar: Kar ga jaz poznam, no, mislim, da je.

Lamec: Meni se pa zdi, da ni. Tichat, pa simel pitiško groviti
j njim, a meni ne ugaja prebno.

Isakar: Ugaja paer tedi meni ne, ampak meram obcerati j njim je
rači stranke. Leci pa ima lepo hudele prištev. Pomisli v
vseh dvestih je na odločitih mestih in je zve pridobiti
ljudi.

Lamec: Ste nam lahko mogoče karisti, ali pa tudi kento šrolye.

Isakar: Tudi bi bilo, da ga bi prepašas za nas in to je najino potebno.
Jaz sem namreč itel tudi njegor glas k našim, ^{čistudi} Lasi um si
je lahko mislit, da mi se popolnoma nas.

Lamec: Jaz mislim; ~~da~~ perno naš razpustitve se to.

Isakar: Razpustitve ne, ampak lahko nam napravi v stranhi novo
shujo in potam smo zemljene.

Lamec: To je izhlynceno. V shenhi je veljalo vedno to, kar je shenit
njen odbo in jaz sem odboor predednik.

Isakar: To u povi zohingimni berdani, bi si odboar. Doh, doho!

Imenitost! Lica pa, kdo druzgi pa kaj razume? Kdo ti, če - stranki ne bo rečala nič troje peder, tudi stranke ne bo več.

Lamec: Tmam izkušnje in vem, kaj je prav. Šeni je zdi Lebivce su pusto idealen, on nesiht razume ne pozna in hebu ohmes zgorov, do te ^{zmeraj} pusti ~~ta~~ narodno stvarstvo. I tebi mi ljudem je težko delati!

Šaker: Dobro, da ^{ti} se oprijel sam, her um opazoval in konstatiral jaz je preel par merici. Tmami nisem hotel niti beridice o tem, her bi se zopet rehl; nevede Šakerja ni nobena stvar več.

Lamec: Proč si imel! Patem bi pa hula o tem opim napeti poudare stvarne, Dobro, da lahko tudi ^{lahko} ~~tem~~ ^{opim} kaj govorim.

Šaker: Najlepši quilihr imas; danes, to ti pinesemo diplomo - - -

Lamec: (molči)

Šaker: Ves, danes ti pinesemo diplomo dostota. "Skola" ni ab tej quilihi lahko napeljis pogovor ne to, da je tuha o shanki discipline, in hoda se tega ne diji ne more biti quistas stvarke.

Lamec: Tako shogi tudi ne moremo biti. To si lahko mislimo, ali govedati ne pmenim, drugace nam res lahko hoto popade.

Šaker: Kaban mistis; saj si ti pravejovar naša stvarke. Buj tele bi nio ne bilo, to pravi seka pravi quistes, izjavisji par soizjektiviste mluc, zobejer. Lamec bi bilo res težko kaj omeniti, ob tehni stvarst nem funkku. Proč imas, par! (Titane) No, hake lepa dragi quijetelj; vredi, da prodjinas narodnega tipine. I bogum dragi

Frederik. Brodi prhajaljen. Poklen milostljivi gospoj! (vohaja shujmate.)

Lance: Z bogom, z bogom!

Traka: (Zigunaj) Lucec ne videnje!

Lance: (za u) Samo izdatki in nič drugega, kot izdatki! (vohajo rabi)

5. pr.

Peter, Linke,

Peter: (je svoje delo dokončal in ogleduje lampijane.) Prar lepo to to iz gledalo, ho to ne priznam. Hm, naš gospod pa tudi zvesti, hm!

Linke: (pomisli na hišo namizni pti, in nekaj hujškov in ga z njimi ne, ho opazi Petra.) Ali je še nisi ogledel lampijančkov?

Peter: O Linke! Ti ne veš, kako je mi to dopade, če jih tabele od spodej ga gledam, se bolj kot troji nabuckani otarufki, kakor po stopnicah in po nadstropje tisoč. (je potipje ne lice.)

Linke: Pusti me, sterina! Rajši mi pomagaj pripraviti mizo.

Peter: A mizo? Hm! Kje pa?

Linke: Tangle in utici, so rekli gospa.

Peter: Kako pa, da in utici?

Linke: Ali misliš, da bodo gospodje, ki pridejo danes gospodov čast, to pedeli pod kapom?

Peter: (prebela in nebo) shenda ne bo dajja, hm! Pa, hm --

Linke: No, pa hm --?

Peter: Sem le mislil, drugače, so rekli sedmo in robi.

Linke: Naj so pedeli, hujš so hoteli. Gospa so phezali, da mi.

pravim na mrtu in ubici.

Peter: Hm, potem bo pa že labor quas!

Šinka: Ti, Peter!

Peter: Hm?

Šinka: Ti si že dolgo pri hiši, kaj ne?

Peter: Kaj bi ne bil! Koliko časa pa si ti pri nas?

Šinka: Gaj ves! Zadnjega praga je minilo pol leta.

Peter: Potem sem jaz že hrošček tvoj dolgi pri nas, kar ti!

Šinka: Gaj hrošček! Koliko pa je to?

Peter: Hm! Trideset pol, to je petnajst, a a se ves!

Šinka: Petnajst let pol leta.

Peter: Petnajst let, celih let, hm!

Šinka: Potem pa gotovo veš!

Peter: Kaj bi ne vedel! Če bi jaz ne vedel, kar vem, hm, bi bilo nazadnje kolikor, da bi se morda pisi ne ne spominjal.

Šinka: Jaz le mislim, da bi ti gotovo vedel, zahej kmetje našega gospoda tako česte.

Peter: Hm! Ledeča vem! Zato, zato, zato, kar ima denar in jas, kar je za tebe politice vedno briga in pa ---. Čahaj, da se spominim, kako je rekel svet glavar, karat, kar mu je prišel zlat brjic ---. Ni in pa, -- je vem, zato, kar politike vedno tako vozi, da je visokim

glavam prav. Hm, --- in pa ---.

Šinka: Ali ima naš gospod tudi glet hižes.

Peter: Hm! Kaj bi ga ne imel! Ima ga, imas!

Šinka: Ali je bistri, bi ga rešil gorja mrisi na mato?

Peter: Kaj bo bistri! Ali nisi videla v gospodovi pisarni stola, na kateri je ^{na njem} podpisani sam najvišji minister nad njim pa visi hižes.

Šinka: Bistri je pa le nestihani!

Peter: E! Gospod pa ima računčega, ^{pa gletajo} ~~letajo~~ shranjenega, v zametasti ihallici.

Šinka: Kolaj pa je potem ~~le~~ nrosi tak hižes.

Peter: Hm! Kedar je heka velika stvarost, ali je hekaolgini prazub! Hm, pa se pri procesiji na pranje telesa san. Hm ---.

Šinka: Pomagaj mi, no!

Peter: Kaj pa? Hm!

Šinka: Var stolor mi gnasi s utvor, potem pa prinesi in obesi tam velike svetilke iz gospodove sobe. (He na desno na mto.)

Peter ^(vzro): Hm! Va skup mi drugoga, kot da se lahko lačni in žejni quikpenci pri nas zastonj nasitijo in napojijo! 6 pr.

Lahovec Helena

Helena: (pride Lahovec iz hiše) Pssim, stopite zunaj gospod Lahovec.

Vidite, leho je naš Peter že vse lupo pregrabil. En tavi v ulici
ga naprosi šinke mizo. Ko u gmeči pridiš te.

Gabrovec: Ali ste gospoda infamirali? (Se smaci)

Helena: Sem, saj ji hoje!

Gabrovec: Pro! Republika je že zbrana pri meni v sili; prišel sem
le, da vas poprosim, ali naj čakamo, da pride požarna kamba,
ali naj gremo sami.

Helena: Kakor vam je drago gospod Gabrovec. Privedi stroji vrh!

Gabrovec: Pustel bi, gospa, če naj naročimo blago za zastavo.

Helena: Za slovitostno slavnost?

Gabrovec: Da! Leher ima cenik mehi točke in tangje in prasi, da
bi naročili tam. Jaz sem bil proti temu, ker imamo dosti
naših trgovcev, katere naj podpiramo. Sklenil sem oprediti
vas, kot poborniki slavnosti je menenje.

Helena: Na vsak način, naj u naročijo petihdeset pri naših
trgovcih; čemu pa se vedno naglašamo: "Svojih prajm"!

Gabrovec: Pro, gospa! V polovičarstvu se ne pride nikamor. Vedno
sem tudi, da se na predvečer slovnosti slavnosti uprizaru v
novem domu, delo slovankega pisatelja. Zakej bi uprizarjali
puje stvari, ki imamo, dosti lepše iz zgodovine naše
slavne in ljube preteklosti.

Helena: Telo, ali ste naprosili leho. Vabim vas, da me reudi vaše delo. Vi ste vzdržali stavbopis.

neje in jim baje noor, moderus pob narodnega dela. Kaj
nam pomaga, ^{ali} ~~da~~ r nam zanjamo, da smo Slovenci in ne
zatore občajmo sliha ^{mi} ~~to~~ hitrih rečijmo, da ~~so~~ nas enu
narodni knisti bi, ako pa sami nismo stanovitni in
dostojni.

Gaborce: Res je gospa! Toda izhite, iz ~~stanovitnih~~ ljudij
stanovitne ideje, ni tako lahko, prubno, če je ~~človeka~~
rečij in nima, da bi predkupoval bodisi ne to ali drugo
nacin, ali pa, da bi naj reprezentiral nehi, ^{enega} ~~sega~~ beseda
velja. Taka pa - - -

Helena: Tjakeu je naš stan in vaše stališče, sem, ni tembolj vas
olindujem.

Gaborce: Verjamete mi gospa, da ~~la~~ mi bo moj idea lizen ~~se~~ v
pogledu, sem to, ali ha je r nem, je r prou in
stane. Nimen tako nimen, da bi hipotetikal s preučevanju
in z razori, če bi mogel to, bi bil danes lahko je kaj
re, kot sem.

Helena: Ne tako, gospod Gaborce. Resnica in pravica sta zmagali
se vedno.

Gaborce: Sta zmagali, a ne vedno brez žrtov. Ideja je prosta vse
plasti, a pri podiranju je ~~zabavna~~ ^{negla} tudi mase,
lahko lastnega ob Me. Pravica in resnica sta zmagali
in narod je pel slavo jimaku, a žrti ga ni. Pogylte

spomenske naših porrebnih delavcev! Tole je prodrle, zmagala,
jemale je padel, danes ga narod plavi! — — —

Helena: Vredite, danes ga narod plavi in mi ji brcemo.

Gabrovec: Kaj pomaga, jemale je miter! In žirljenje, lepo
gleto, robovstvo žirljenje, to je vendar edinstveno brenčanje
našega pčnega žirljenja naše matrije, se hi ga imamo,
kot odškodnino, da mnemu zemlji svoje telo. Robota v
žirljenju in njen napadek po naši smrti, to je naš ideal.
In, kadar bodi^e znala^{prer} smrti ta biser tudi sinse mese,
potem bo napočel dan pravega žirljenja.

Helena: Ti ste izjema med našim ljudstvom gospod Gabrovec.

Gabrovec: Kaj ne, gospa, izjema, idealni revoljuter! Taka!
To je značilno, za naše razmere, da smo tebi ljudje
izjeme.

Helena: Je že tako! Jaz nam z vsem srcem pristojim. Tudi
jaz sem taka. Dokler niste pristli vi k nam, sem bila
osamljena s svojimi nazori, nikoli mi nadel je nje,
kot ~~moj~~ — — —

Gabrovec: Veš kaj je redel?

Helena: Da in ne tudi redaj, kakor mislim.

Gabrovec: In kaj pravi on?

Helena: Gospod Gabrovec, opozorite! On je moj mož, zato rajši
ne govorim, ker mi je, kot ~~prer~~ ženi dolžnost,

varovati medeljenja interesa knisti zekana.

Gabrovec: Paa, gospa! Oprostite tudi vi mojemu opazanju. Hvaljam
u, gospa! (le polami)

Helena: & Na pridenje, gospod Gabrovec!

Gabrovec: (odide)

7. pr.

Helena: ~~Kopivar~~ Šinča in Peter

Šinča: (priide z roko) Pripravite roka, gospa!

Peter: Jaz mislim, da bo desti stolor!

Helena: (Šinči) Fotir kuhinjo in pripraviti prosodo. (Peter) Pi pa
načepi vino.

Šinča in Peter: (odide)

8. pr.

Helena, Kopivar

Kopivar: Dobro roka gospa!

Helena: Dobro roka gospod Kopivar! Kaj želite?

Kopivar: Z gospodom bi rad govoril par besed.

Helena: Takoj ga pokličem! (odide)

Kopivar: Pssim, da!

9. pr.

Kopivar, potem Samuel, ~~prijatelj~~ Peter

Kopivar: (sam) Tu izgleda nekam slavnostno. Re bi bil raj Samuel
tudi malo bolj prijeten, kot drugkrat.

Samce: (pisle)

Kopirar: Toba večer!

Samce: Toba večer! Kaj je novega?

Kopirar: Prinesel sem pismo ^{zgodbe} ~~z~~ Samce.

Samce: Točni ste, res!

Kopirar: Sej ti ne, če ne bi našel. Sedaj gre sin zopet v šolo in urobi denar.

Samce: Kaj ne, študiranje stane!

Kopirar: Bi človek ne mislil, kolikor stane. Komaj, komaj zmagujemo.

Samce: Sej pa tudi že iz vrste bajte, dajejo stroške v šolo.

Kopirar: Ja, no, vrste so želi, da bi se stroški bogšče gradilo, kot njemu; je že lažje!

Samce: Pa kam bo to pršlo! Vse študira, delati niso nobeden.

Velavce primanjkuje, študiranti ljudje pa ji preveč; kam bodo šli, prubno se bati, ki nimajo protekcije.

Kopirar: Resno to je sovražnja, da mora biti pri vsaki pravi pravi protekcija! Če bi tega ne bilo, in če bi šlo za pravico, bi naši študiranci resni ljudje pravo lahko dobili službe. Ampak protekcije in zopet protekcija.

Samce: Je že lažje!

Kopirar: Sreča je lažje in resno to je žalostno. Če je u lažje neumen in zabiti, samo, da ima protekcija.

pa dobi najlepše mesto. Pri železnici in pri uradnih
rele ljudje, ki se našega jezika ne razumejo in so
se naši nezgodniki, nezgodniki davkoplačevalcev,
od katerih prozajajo žive. Ali bi se ne mogli bati
na takih mestih naših ljudi?

Samce: Pa si pomagajte!

Kopirar: Vem, da mi pomisli, prebno meduži stan nima
prisihovati pomisli, tisti pa, ki bi strili lahko
haj in bi nam pred politrami obljubljajo glave
igrovec ne prijo nič. To ti pride na Dunaj in
namesto, da bi se v dijašonem zboru ogledal
in povedal vsaj polovico tolko, bolikor nam
poročajo, da je rekli, bi bilo ja velika. Taki pa,
mislím, vsi naši poslanci samo ministrom
sklanjajo majajo, da dobe za namčila k dijetam se
leko napitvino! Hehehe, ali ne?

Samce: Ti ste vedno opozicijsanec Kopirar! Taki hudi hudi mi,
leko si pravi!

Kopirar: Je, je gospod Samce! Bogovi se boji, kot pravim jaz,
samo, da ne vem, ker smo preveč gospodni. Lica pa, ki
bi sam pravil, bo veste sami dosti dobro, kako je. Tsi ljudje
se misno enaki. (Trice iz japa račun.) Prvini! (Za
epologijo na mijo!)

Samce: (vzame račun)

Koprivar: halo, vi ste je, kot druge mence; pa so jo klapsi, ker napačijo stali s knjigi
pred fužino.

Samce: To je preveč; tega ne morem plačati.

Koprivar: Saj nisem jaz huj, če je vi, kot drugobest. Vi ste dela, vi ste
zaslužka.

Samce: Ne, ne, to ne gre, hej, pa mislite?

Koprivar: Le pogledajte: Drangjsthest, um borel, potem pet novih
obročev na holsa in nekaj stenge um popravit.

Samce: To je preveč! Pomislite! To bom in 70 vinarja! Vi me naračunost
odinate.

Koprivar: Ni mi grozd Samce, nisem vam nič računat, kot drugi
lasti.

Samce: Lenda, kot drugih lasti. Skladi, da računati z miraj preveč.

Koprivar: Nihče se boljšo ne pristojne, če mi je cene, kot pravno vi;
se kmalu me, ki se desetkrat težji plačajo, kot vi.
Tudi je zadostojni z mano.

Samce: Drugi plačajo iz svojega žepa, jaz pa tudi iz
svojega. Če kdo rad plača, naj plača; jaz ne!

Koprivar: Pomislite, saj moram živeti tudi jaz. Drugim
inam, fant studira - - -

Samce: Lenda, fant studira, in to naj plačamo mi, rabi
odjemalci - - -

Kopivar: Oprastite! Povsot platnik sem in se nikogar nisem
prosil podpore za fanto in je tudi ne bom, ampak
to si pa enkrat je vzel prepoved, da bi mi kdo
sčital, da prispeva le razgoji mojše ohole.
To slabim že jaz, da bodo moji ohole vedeli, da
po ljudji in, da mi noben več, kot človek in se
prav je vozi v kočijah ali v avtomobilih.

Samc: Kone mislite kaj ne.

Kopivar: Ne panir vas, tudi druge, ki mislijo, da je za
nas penzeralno, se nosimo z ulje in rokami. Mi
smo tudi ljudje, gospod, mi tudi! Nadjindij pa
ni! Če je ~~ta~~ bogat, drugi ubog, to nič ne deni,
je pa svet je lahko nezgodljashi, a zmiraj ne bo to,
ne.

Samc: Ah, kaj, vi ste prcajeldemohraty!

Kopivar: In se prav! Če prav, kaj pa potem, ali mogoče geto
se nisem opravičen zahtevati plačila za svoje delo.

Samc: Sej nam plašam, ampak aktiviti se ne pustim.

Kopivar: Jez nič ne odiram. Vi odirate, ker meni nočete
plačati dele. Vi, kot cerkovni liberalci, bi morali sendar
vedeti, da je vnebovpirici gul, delavcem zaslužila
pridržavati in odtegovati.

Samc: Vi se upate me v lastnem stanovanju prarati?

Kopirar: Vše ne psujem, angela le usuiet goruim; soje mnenje procu.

Samc: Vše mnenje! Isklite, da ji merodajno? Le mrtite!
La jamost ne in game najmanj.

Kopirar: Pem, de mi merodajno! En sam steel se mi niholi uničil podujave. Ketur mnenje pa je potem pri nas merodajno, ketur?

Samc: Vše ne!

Kopirar: Vše pa, kaj ne?! No, no, samo rase kaj ne?

Samc: Mnenje ljudstva, mnenja političarjev ^{sladječelov} in šteta!

Kopirar: Lej to sem hotel reči jaz. To je res! Angela, ljudstvo! Ali ima ljudstvo kaj mnenja? Lej kaj smeti ne sme! Kakor hito ima ljudstvo kaj lastnega mnenja in da to pravi, pravi, da je dejari in ne vem se koma nevarno. Tulej pri nas sta pa samo dva, bi zastopata ~~na~~ in bi sta mnenje ljudstva. Na eni strani si, na drugi pa, je veste, kdo. In, kadar bi ljudstvo imelo res svoje mnenje bi odločevalo obema. To si zapomnite! - Ledej mi pa pravi, ali mi plačate, ali ne.

Samc: Ah, udej si le prar ne. Isklil sem zmiraj, da ste naj neboliko na naši strani, udej pa vidim,

da ste naš naspodobnik in naspodobnikov ne podpiram.
Kopirar: Podpirati u niti ne pustim, samo plačilo zehteram.
 Ker u pa naše stvarke tice, sam pa govorim, da sem se zmiraj
 volil z vami, desinarstvo ne ppopolnimo simpatijo, ampak
 zato, ker ste itali mojemu prepisano se vender blizji,
 kot naši naspodobniki. Če bi bil pa raj belih step,
 kot po naši priroci, da ne govorim o naši naspot-
 niki, bi bil pa popolnoma ras. In, da me je
 nepotito do tega, da sem začel misliti je bilo to, da
 bi sem videl, bolihobek u ljudje javno brajo na
 prsa in opizejo: „Ljudje vojim“ in govor o politič-
 nih in narodnih načelih, o življenju pa so
 menu temu naspotui in jih ni drugega, kot
 žep. - Linc pa jaz nisem prišel um debatirat o
 politiki, ampak po denar.

Lamec: Fudi - žep, kaj ne!

Kopirar: Ne tebi, zaslužek, govor Lamec, zaslužek! To
 je razlika. Zaslužek temelji na delu - žep pa
 na nemoralni profiganosti in nečlovečnosti,
 večini fudi na glavinah. Hahahaha! (Pogleda
otro Lameca).

Lamec: Pohodite na računni prejem!

Kopirar: Dajte denar, potem iz nca rast!

Samce: (Junje iz žepa denar) Sej ga dajte !

Kopivar: Lem na mizo j' njim.

Samce: Ali mi ne zaplate pol minute !

Kopivar: (Prstajeno) Sed nama počeno — Prar nič !

Samce: (nje denar na mizo) Pa imate !

Kopivar: (prestaja denar) Še hvi jo vinogjer. Ledej pa podpisem. (Hamie iz žepa vinčnik) Glejte, je finčen —. (Podpiše) Falso ! (Prari denar) Ledej pa hvala lepa.

Samce: Plácal sem vam naš zadnji račun, da veste, zadnji. Prihodnjic' mi bo delal Poljak.

Kopivar: Prar, prar ! Tudi on mora živet, mogoče bo pa naslednj volil z vami. Sej je k' prajim ! To je pametna politika. Paz zameri, pa z bogom. (Odide).

Samce: (Pogleda se pihel podelil računa in ga spravi v žep. Helaj'sava gleda zamiselnor, potem.) Pa človek mi je neraven. — — —
 Moja rečina je na moji strani !

10 pr.

Samce. Helma, potem binte

Helena: Ali je Kopivar že šel ?

Samce: Da !

Helena: Sej je hotel ?

Samce: Račun sem mu plačal.

Stinke: Grogd pometig' Rethbauer.

Malina rhinca: La beky!! (bdole.)

James: Zefej² Tuhaj ji kpru.

Simec: sheni je meeno! Pzdlire! (ba, deta)

(Znači se je populnoma)

to you.

Peter (name)

12

Peter Schinke

(Klára) Peter, Peter, prosím, ~~že~~ já ne dočtem.

Peter & Sq gizigam, vender: Tamo gucti nese.

hinkas 'Tuhaj, tuhaj' quizzì, na verandi!

Peter: A ham!

Chinba: F. uocda! Kaba pa naj pognem?

Fahr, chiněck, hn, sedej bři se zadržel na.

Shinhu: Eh, raj je je, dosti - bleti.

Siinika Pi Peter.

Refu: Hm.

Trnka: V bukavici je mnogo ~~pešče~~ ^{smetane}. Ali bi naj prinecemu potem ~~bedro~~
kajenno bedro.

Shinba. Kungah na roho mi bô sêl, hej ne?

Peter: Jhm, kako je?

Da mi bisi sil na roko! (Leta r. ^{hišo} sate)

Peter: Glej po sigeo, jaz naj ja grem na roko, ko pride - moj - moj!
To je pa že od sile. Hm! (Ostane z glavo in volodi r. ^{hišo})

13 p.

Helena (pohlen) Gabrovca, Šakar, Aminec, Korac, Zepelovci.

Helena: (pude iz hiše) To je mineno, gozno! Tam si pliskate roke, kot hata!
(Se ne prti.)

Gabrovca: (na čelu diplucije, ^{r. prti zaroto} hi mase diplamir, je pride na prti.) Dobro reči gozpa!

Helena: Dobro reči.

Tri: Dobro reči!

Helena: (za u) Ky bog! Kaj škariti! (Glasno) Stopite um na secondo
in humstete pričakati.

Gabrovca: Pssim, gozpa!

Helena: (odide r. ^{hišo})

14 p.

Poprjaji ky Helena.

Šakar: (je pijan) Ampak, da bi pisteno govoril Gabrovca, me kar
tako obrog krajor. Tjisto u muna zadeti, r. jisto!

Aminec: Škar ne plati, Šakar, Gabrovca poznamo.

Šakar: Ampak r. jisto, u muna zadeti, r. jisto, ko jaz prvim.

Korac: Tebe je munda stek že zadeti nekaj r. jisto danes.

Šakar: Ahene, kaj mene? Ti me žališ in r. tebeu slovesen
humstetu, me žališ.

Zaplatnik: Šin, mir, saj nisim - gostilni!

Štehar: Saj ga ho! Kaj tebi mar, ku me je razžalil!

Štehar: Taka, da j' je mir! (dingim) bedrite sliko!

Štehar: Jaz naj sam mir! Jaz, ki sem ji dala krpel za narod,
Kaj pa ste vi? Kaj?

Korac: Pijani nisim! (Je odšel sliko)

Štehar: Schament, ali um mar jaz? Ali um jaz? Je ji dobro,
je ji dobro; pa sami igrajte diplomu i' jaz grem!
(Gu proti retu)

15. pr.

Prejanci, Samce, Helena, pozneje Peter in Šinka
Samce: (stopi magla na verand, za njim Helena) Dobro veče gospodje!

Vi: Dobro veče!

Gahrovec: Tekmujeni gospod! V prebno veselo nam je, da imamo čast
vas, da nam prubite s prijateljsko nalogo, da igrajmo željo mnogih
delavcev na narodnem polju. Naš narod je, kakor vidite, tu
njiva, ki bi obrodila obilen sad, ko bi bila polna svetlane.
A žal, ki malo imamo narodnih delavcev, se manj pa
dobro neukih narodnih voditeljev. Kaj pomeni, se
bi obdelovali rodovitno zemljo mnogih delavcev, ki pa
ne bi mogli, delati - nič! Biti mora gospodarski,
bi nasvetnje, in ukaje. Taka je tudi pri nas!
Lustro "Skale" naši dolga leta je moj oče

dolžnost o narodnem jeziku; temu društvo stojte na čelu Vi. Ladiji zbir vas je označil sled zaslug, ki jih imate za društvo in ga jasno izpostavi najvišjemu članu in vam dal najvišje odlikovanje, katero društvo vslohi svoje delo - simenoral. Vas je častnim članom. V znak tega simenoral, nam je pravit odobrovala, da vam izročimo srečno diplomu, ki naj vas vedno spominja dela pri društvu "Skala". (Vzame diplomu) Izročam jo vam z bendami slovenske pesnice:

Ni sovraga se ne bojimo!

Kakor phala boduo stojimo!

Nas namen je polnočno čisto,

Vse le narodu v korist!

(Da samem diplomu.) (Med tem sta prišla iz hiše Peter in šinkla)

Pri: Živio, živio! Nazdar!

Grakar: (ki je stal v gredju) To je se vse premalo, vse premalo!

Samci: Tragi prijatelji! Zahvaljujem se vam, za čast, ki ste mi jo izkazali. Res je, da sem mnogo delal za narod in je naše društvo in sem sam iz nje udan, ampak take časti nisem zaslužil. S ponosom sprejemam to diplomu, ki bo na najodličnejšem mestu hišice moje stanovala. Včasih sem prebpel pri narodnem delu, a to tudi pozabljen in nepej na delo z neubitimi

solučno čistini nameni, heko je dejal gospod Gabrovac.

Taj se enkrat quisično zahvalo!"

Kri: Ljubo, ljubo, 'ta zlat!

Lehar: To je bende, to, da to je bende!

Peter: (si kriše s predpasnikom oči) Hm! 'Nas gospod, nas gospod, no!

Lehar: Prosim je bende!

Samce: Oprost, pozneje, pozneje! Poratim vas na bogave rive v rtho otro! Prosim! (Furci diploma skrbno, ki jo odnese)

Lehar: (ki se ne bje za Samce bende) Slava gospoda! Dan je dan, ki bo z glatimi črkami zapisan v zgodovino slovenskega naroda. — — —

Helena: (dingim) Prosim stopite umhaj! (Za vede na osto)

Lehar: Nas velezaslužni roditelj in prijatelj gospod Samce priznaje svoj imenški god. Z glatimi črkami bo zapisan ta dan v knjigo naše slave preteklosti. To je dan, ki je zapisan v naših volnostih psih — — —

Samce: (ko sta vstala s Leharjem same na odru. (Peter med vstani))

Lehar: Pusti, pusti! Taj vem, heko misliš. Pojdi na osto.

Lehar: Hej ti oči, heko jaz mislim! To ni vse skup nič,

kar je čenčal Gabrovca. Škne, naj bi bili nastavljeni za
gornika, mene!

Samco: (ga vede na roki) Popdi, popdi! (Peter) šinke naj
prinese vino!

Šabur: Vse hiša bi bila jokane, ~~da~~ če bi bil jaz gornik. Taj
sem gornik pravil, da v jivo, le v jivo mora zadeti.

Peter: (ko sta prišla Šabur in Samco na roki) Hm! To u pravi, da
je neboj! Hm! Ledaj ja vino! (besele v hišo)

16. pr.

Helena (pride z roki in hru - hru) šinke (jo vica
z vinom na pragu)

Helena: Daj mi šinke, prinese jaz. (Gane vino in kozarec) Reci
gospodu ravnatelju, da pride moj moj tabor. Potem
prinese narezek.

Šinke: Da, gospa (besele v hišo)

Helena: (meu vino na roki).

17. pr.

(~~Na roki se čuje strelski~~) (Na roki se čuje) u inji živket kozarec in strelski:

Šabur: Torej: drigam pravi čar in pravi: Broj žive našega narodnega
protivitelja Ferdinanda Samca!

Vi: (hajo) Lirir, žirir! etazdar!

Samco: Oprostite gospodje, par trenutkov, lehoj u srem.

Vi: Prosim, prosim!

Lancee: (pride se pravo, gane) Liha, star! Radi take nuni,
nisti se lahko zamerim parnolej! (bolje v hišo)
 18 pr.

(Za nuni)

Liha: Na zdar! Livri! Lancee je dan - - -!

Liha: (pride naizgled iz hiše in ga vne na niti)

Helena: (pride po niti Lihi) Stojte z mano!

Liha: Te govor! (odide na niti)

Helena: (ga vidi na niti in u vne z Gabrovcem se veranda)
Opustite govor Gabrovec, da sem vas poročila sem.

Gabrovec: Na uslugo govor!

Helena: Ali ste mi reditronični govor Gabrovec.

Gabrovec: Nima vzroke, da bi ne bil.

Helena: Ali mi bodele tudi reditronično odgovorili?

Gabrovec: Zamerite u govor.

Helena: V našem govoru sem opazila nekaj pristojnega in ti
nas opozarja, ali ste te bende govorili iz lastnega
prepisavanja, ali ^{ste} ~~ste~~ bili podobni gramofonu, ki
govori, kar sliši. Prvič poročam mi resnico.

Gabrovec: Pri izročitvi diplome nimen govoril jaz, govorila je
drustvo liste bende pri so bile govorjene pri
izročitvi govorila Lancea časnim članom.
Še ni je bila poročena naloge, naj govorim in

If Gabrovec: Ve drugo po naročilu, hehe, en dyal, samo
končani res v opomin mi, da en pobezal
pudi poje mihi.

Helena: Torej res, nič drugega?

sem to tudi izpolnil, da ne bi šel v disciplino

Helena: Ali, druzega?

✓

Dobro: Ne, nič!

Helena: Videla sem, da mislite mogoče drugče, zato se mi
je zdelo tudi umljivo zahtevati te govoriti takoj utrogi ofici-
elno. Postalno mi je všeč ob vašem govoru, sam me je
bilo slišati, ko sem mislila, da mogoče govorite tudi
v parti svojemu prijatelju, kot mi drugi. To vidim,
žal, je tako! Hvala vam, ljubna brata! Prosim!
(Ona z Dobrovcem na vrta)

(Ka feritram nita se oglesi petje, podobenica)
„Hej Slovani!“

19. jui.

(V medijem bistri pusti iz hiše Samce in Rathhauser,
po vrtu hodi pijan Šakar in hujšo piše s pivo, a ne
opazi Samca in Rathhauser-ja.)

Samce: Povsem druzdo „Lina“, indiferent!

Rathhauser: Se enkrat me natančno in vitanem stari prijatelji.

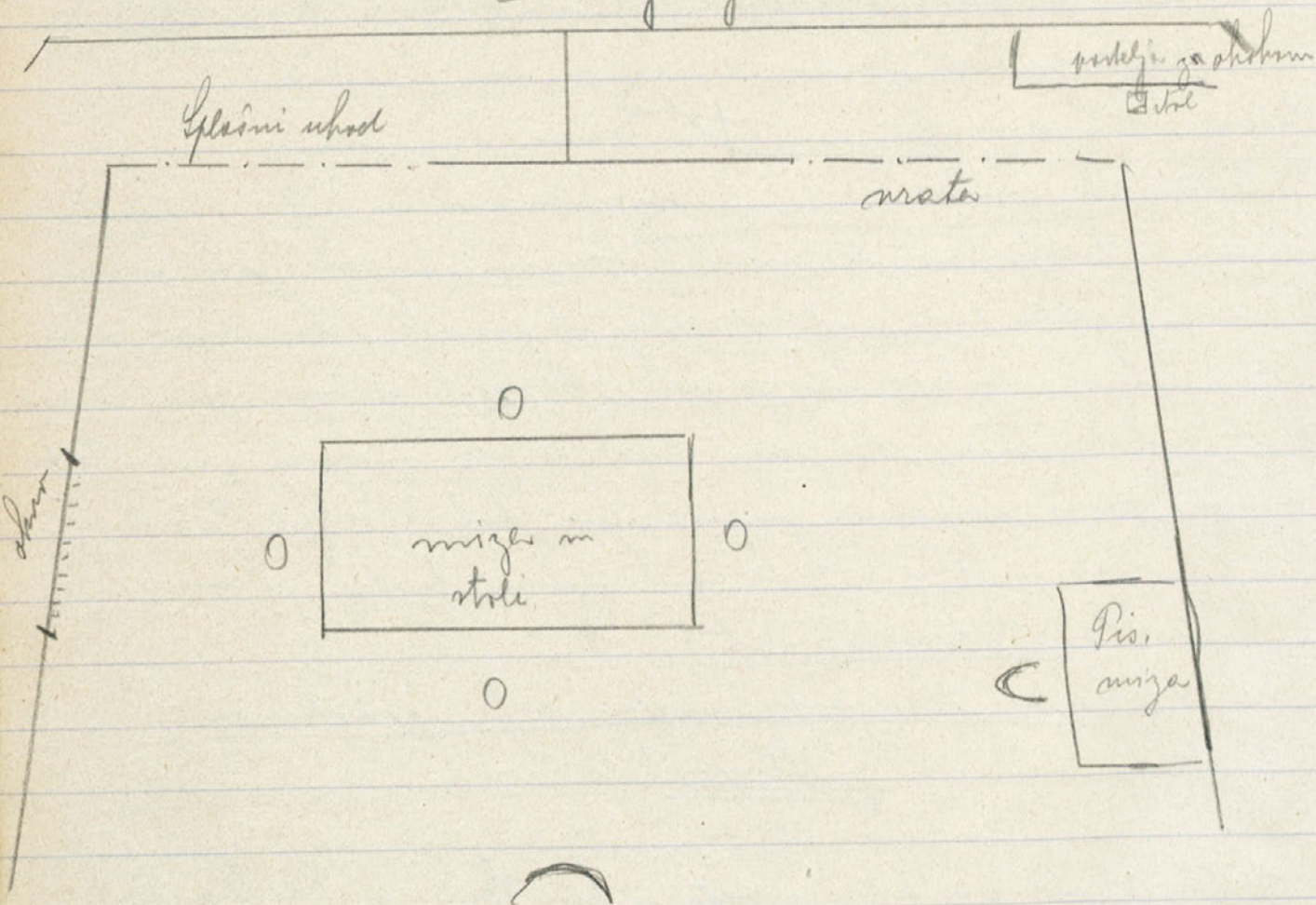
Samce: (mu uga v pokor) Ha, da, die Alten!

Šakar: (je psihološki se verande, zapazi Rathhauserja)

O, habe die Ehre Herr Direktor! (Petje in hujšo)

Lektor, (bistri)

II. Hecanje

II. Lajanje

V Gahrovicem stanovanju

1. p.

Marica, Crnice, Korač,

Crnice: Ampak, gospa, na vrelk način morate sodelovati pri
predstavi.

Marica: Rada, y rada rada, saj veita, da rada sodelujemo vedno, ampak
bo gotovo mi morate oporiti.

Korač: Saj imate lasico, hi bo pri obisku.

Marica: Vem, vem; toda mali je bolan in mi ni mogče danes.
Lice pa bo moje vlogo tudi gospodina Melka dober
pisile.

Crnice: Ne bo je, ne! Na vrelk način morate nastopiti hi
gasper. Pomislite! Mlada Zora! Kje ji je ona kos!

Korač: Gahrov! Na vrelk način! Vloga je težka in danes pri
obiskih doma je ruder se pomeur blamirati.

2. p.

Pejčarji Gabrovci pitu Kabanin gles

Gahrovci: Toler večer gospode! (Marici) Kako je z Vincom?

Marica: Dabr Fran, moj bog!

Gahrovci: Kaj zbilita, gospode? Kaj poudruje za slavnost?

Korač: Saj res! Gasper je umile vloga!

Crnice: To ne gre! Ona mora nastopiti.

Gabronec: Lej ti se šalke lehkro naučile.

Harica: Jaz tudi mislim. Smela je ves teden čara.

Korac: Naučile je; saj zna, ampak igra!?

Harica: Rehta sem, ja malko slučaj naj se nauči ona, ker ne sem ali mi bo mogoče, ali ne. Šelimo je tako slabo, in vedno ne morem pustiti shoro na pravo bolnega otroka in iti igrat.

Gabronec: Bodo že mati pri njemu! Se bolj bodo pazili naj, kot ti sama.

Harica: Van Fran, sem, ali to ne mi ve, da pazi na naj. Jaz sem ravnala mati in otrok, nbrgi Vincik --- (johe)

Amirca: Ne jokajte gospa! Pri otrocih je že tako, kmalu zbolijo in tudi kmalu ozdravijo.

Korac: Res je to, res! Ne jamažite si tako le van!

Katarina: (iz roba, nevidna) Harica, Harica, pazi! mm!

Harica: (odide + roba)

3 pr.

Prišnji hej Harica

Amirca: Torej hej to?

Korac: To ne gre! Šalke ne more ignorirati take vloge in je tudi nikoli ne bo.

Amirca: Džireli bodemo Hamazo.

Korac: Lej pravim: Z ženskami je pri vseh piseditvah hej.

Gabriel: Pomislite samo; ako je nevarno bilo, ja sam iz
hiše in neje se one? To ni lahko! En potem se zamera
pri helbi! Nihče ne bo nastopila, če ji danes ne pustimo
slovo.

Amir: Naj bo, danes se ne pomeni plaminati.

Korac: Gupa mma nastopiti.

Gabriel: Sam sem vse to, toda --- ležer je res. - Lica pa zadet
nihi ne more boljši in ne smeti. (Namrekanje)
Če ne bo hujši pride na roka našim. Tudi meni je
na tem, da se skrivnostna predstava izjavi holibne moči
dobar.

Amir: Bravo, dober!

Korac: Videl sem, da bo, če ti nič!

4m.

Prijatelj Zaplobnik

Zaplobnik: (pridevi shoji neta) Zdravo, kar, da vas nejdem shupaj!
(izolice iz žepa pisar) Glejte!

Gabriel: Kaj si maš?

Amir: Kaj je?

Korac: (glede gačnolov)

Zaplobnik: Rethamerjev sluga, kar, mi je dal to pisar.
Le pogledite!

Vsi: (Gledajo)

Gahovec: To je Samčera pisara!

Amirec: Komu?

Zaplotausk: Rarneleži!

Gahovec: (Bere) Velečujeni gospod Rethauer! Z zapustikom u
sploh ne spustim v noben pogajanje in je vedno smu-
ničenje predlo oblikovanje. Chemi je na tem, da
sitaneva prijatelj, kot vedno in moja volja je
naši skrbni ukaz, hram, da vam to zadovoljuje
ter sitajan se vedno sam vedno prijatelj Samec.

Zaplotausk: Kaj pravite k temu?

Gahovec: (Hitro) Kdo si to pismo dobil?

Zaplotausk: Nac je pismo našel med drugimi papirji v hiši.

Amirec: Ne verjamem!

Porac: Rarneleži ne bo metel lahkega pisma v hišo.

Zaplotausk: Nac pravi tako. Se od nje lahko govorim, da mu
pismo sploh dobil. Lej poznate Naca, kdo je hinarški.
Pisil je k meni pred prito in pravi: "No udej pa
imate vaše Samce, ki ga vedno praznujete v deuta
nebera". Kaj pa je z njim, mu parim. Na ber, mi
~~so~~ odgovori in mi pamoči pismo pod nos. Jay
mu prestil Nacov grabljivoost in mu poudim
ze pismo goldinar in plačam za njegov molčec.
nost se ne priti liter vperca. Tako mu

vraj, dozel, sveta, dokaz.

Črnivec: Kaj pomeni to?

Korac: To ni mogoče!

Gabrovce: Konec ste vedno gledali po strani po strani, ko sem vam priporočal, da se samočera narodnost in politika gane in neha pri denarici. Ledej vidite sami.

Črnivec: Ko sem vam neki diplomu pa nam je svetlo zatijeval, da bo gledal vedno na to, šivil odpraviti medobojni prepis in, da ne bo nihdar za Rathausersko grejo.

Gabrovce: Ledej, je dejal, angals, stusit, to je težje!

Korac: Mogoče je pa le res, da je tisti večer, ko smo prinesli diplomo, ^{moj} ~~moj~~ le je to ni nič posadil, ker je bil Rathauserski hiši.

Črnivec: Kdo pravi to?

Korac: Šinka, služkinja, je pravila Picarjevi Nežbi, no in ta pa moje pradejalski.

Črnivec: Tega ne verjamem!

Korac: Saj sem tudi jaz pravil, da ni res.

Gabrovce: Ne, da bi vedel, ali je, ali ni. Tabor je pri nas! Ši vedno, semjajino v antai teta dingsh v leatur pa nihdar ni zato moramo zminaj imeti hoga, hi nas rodi ni od hoga smo odvisni. Sam naj.

veak misli in presoja, potem bodešmo sile redeli, prosti
in vobredni, kaj je prav in kaj ni prav. Luce in rest
ste naš rodja in naš produkt.

Amirec: Prav imas, ~~da~~ nikogar je nič ne more zvesti.

Zaplotnik: Se na se ne, kaj ne Amirec! Hehaha! Jaz
nim vedur pravil - - -

S. pr.

Prijatelj, Lekar

Lekar: O! Ma jder! Ma jder! Sem si kar mislil, da vas dobim tukaj
shupaj. Ma, veste kaj, ne kar je prav! Skušam je Lamec
drabnat Lamec in ga ni dungega, kot bistri jaz, ampak ga
danasnji dan bi ne bilo treba kaj takega.

Gehovec: Kaj pa?

Lekar: (Golec in zipe časopis) Ne bi bilo treba keravti ^{razporejen} ~~slučaj~~
pri danasnji slavnosti.

Zaplotnik: Kdo ga pa karav? Kdo?

Lekar: Kdo! Beri! (In pomoli časopis)

Zaplotnik: Kaj pa?

Korac: Hej?

Amirec: Bog od, kaj je kdo zipeh napisal!

Gehovec: O časopis kaj piše, vendar nisim odgovoril mi!

Zaplotnik: (Je med tem našel v časopisu dobičeno mesto)
Tukaj je! Berimo tukaj! (Pisava se obrne, danes društveni
(Bore))

dom, hi je bil že dornaj živa potreba za naše narodno življenje. Da je
 pristo do tega je zasluha mlajših rodoljubov, katerim je bilo mnogo
 na tem, da iz gine, dnoštev in naravnih življenja aj gestiln
 in se razvije pod lastno pleho. Tovar bi že lahko napravili
 dom, če bi starejši rodilski imeli več idealnega smisla in
 manj simpatij do svojih žepov in lastnih karisti. Veliko
 mramor poročati, da je bil skrajni čas, da se je jo vrglo
 Samcevo samopashtor in je nastopila mlajša generacija s
 prvim demokratičnim delom. Danasnja plavnost
 naj bi začela nove dobe v našem narodnem življenju.
 Ljudi prihodnosti delavci, s mirom naj proučijo stare
 rodilski, hi je pristoje star se ni holar nivo zganili niti
 z mojimcem!

Isker: Kaj pravite na to?

Zaplotnik: T no, kmencev ima tudi neholih prar, kot je pisal.

Isker: Saj ne pravim, da nima! Ampak prar na danasnje stan,
 in se celo glasilo naše ptende!

Amirec: To ni prar, in se celo rodi samca, hi je pruden ^{preraj} ~~neboj~~ dat
 roal za dom.

Zaplotnik: Primerjam s svojim prunženjem ni holiho del, hoh
 jaj, hijsim ~~od poble merione place~~

Roric: Del je že, del. Tega se nne ne ume odrehati.

Zaplotnik: Vam, da je del, ampak proučite, holiho ima on

in kolikor imamur denigi. Njemu u stolak ne pozna bolih,
kot meni goldinar.

Gabrovec: Vi' smo dali po rože: Eden več, drugi manj. Samo to
je razlika, da so nekateri dali res iz narodnega čute,
denigi pa le, ker hmečur ni bilo, denigov ni moglo, ker
bi se nje gorvilo o njih, da niso narodni.

Korac: Prar pa le mi, da se Lince napade v časopisu.

Crnic: Ni prar, ne, in pa ne, danes!

Gabrovec: Kdo pa pravi, da je prar? Ni prar, in samo ga to ni
prar, ker je danes. Če bi bilo to po par mesecih, ali pa
pred stonitrojo doma um jez pri, hič člena podpisem
z obema rokama.

Zaplodnik: Tudi danes ne skroluje! Kar je, je! Poštenost naj
zmaga. Linc pa govorijo — (pregleda na ur) kmalu bo
čas pričeti. Greu, iniam blagajnu! Ozdravljeni!

Vi: Na videnje!

Lehar: Na zdar! } (ob cures.)

Zaplodnik (bolide)

G. pr.

Prijazni dug. Zaplodnik, karica

Karica: (klie iz vrbe) Fran, posim te, pojdi malo sem.

Gabrovec: Takoj vidim.

Karica: (Zape mato.)

Gabrovec: bpristite, qum te shkon.

Amirec: Ibi tudi qum! Gjej, da bo gjeje gotro parocesor
piste. Adijo ne!

Korac: In tudi ti pidi kmalu

Gabrovec: Tahuj, tahuj! (bediste e prbe)

F. pruz.

Drejimi by Gabrovec

Amirec: To me pa jeri! Tah dopis!

Korac: Drg rej, hde je to pisal?

Sehar: Mi imata garezane oci in zahapana pscra. Pribesita
dopis se enket, in videla brsta, hde gooni iz njega.

Amirec: Kmalu ti ni mislil, hde, da je pisal.

Sehar: Mi nisi stiel Zaplobnik?

Korac: Zaplobnik ni pisal. Ne verjamem!

Amirec: Jaz pa. Noben drug, kot Zaplobnik!

Sehar: Jaz pa mislim tako: (Tajnsteno napoveduje)

P Zaplobnikovi glari te ni zaslo, ne pecem pa ne,
da ti bil on to pisal. Tede je popolnoma Gabrovec.
Laj dan na dan pridiga ta evangeli. Kiro je r
pri prvi Gabrovec. Voglejte prej je bil pri nas na
nasi strani mir. Sedaj pa hrcejo ti hude, hi nasil
rezmer ne poznajo na enket, oie predungasiti.
Ti ne bo dobro.

Anirca: Mo te dober, ne!

Korac: Lanca rina vendar je dosti ljudi na svojih strani.

Štekar: Ne samo dosti, ampak največ, največ, recite!

Korac: Pojdimo, brno je podeli, hej bo. } (sedeta, šoge)

Anirca: Pojdimo! } (glavni vhod)

8. pr.

Štekar (sam)

Hala! S tem dopisom pa sem nam zmešal števo gospodje mladini! (Z demoničnim pogledom odide.)

9. pr.

Pravica:

Gabrovec, Maiša, Katarina

Gabrovec: (pide pri) Za tebe per ur, vendar ne bo take sile.

Katarina: Fran ne boji tebe svojega. Glej oči je ne smet bilan, oči, njegova steno zaščitena nastavlja tem po odru in kapla ljudem. Tudi ga te se ne poudobi in bi bilo pametneje da ostaneš doma.

Gabrovec: Vendar ne morem! Kol bo našelil mesto mene.

Katarina: Bo je kdo! Saj jih je dosti.

Gabrovec: Ah, hej si razumete o tem. Jaz moram in tudi te moram. Lej hi me pra najaj!

Katarina: Saj bo, moj bo! Oh oči, oči! (Jaka) Taki sem te peševala in ljubila, da bi bila dela življenja.

za te in vedaj mi takr praco. Oh Fran, Fran, na stara
leta sem morda drakasti kaj takega, kaj takega.

Gabrovec: Ne delajte stvari tako polih, mati! Mi ni ne evro,
če ste vi sami sami par in qui obojen, ali, če ste
tudi midva poleg.

Ketarine: Nimaš prca, Fran, nimaš! In jaz sem te imela
tako rada, ti pa nimaš prca! (bolide + robr)

10 pr.
Gabrovec, Harica

(Premor. Gabrovec obliči prvinik. Lucina prga)

Gabrovec: (ko je obšel prvinik in govil blabuk.) Tako, Harica, jaz imam, ne
pot me pidi tudi ti gtoro.

Harica: Ne, ne bom prida!

Gabrovec: Lahaj me?

Harica: Tosti čudni sprazanje!

Gabrovec: Ali ste obe abavreli? Taj pra o heh prah nazaj!

Harica: V heh prah nazaj! In če si prava to mama samo sedela
mogoče pri mitem obojen. In heh moj igram, če bom
imela prah prah pami bolno dete, kaj sem meti in
čutim, da sem. Ti pa se delaš hladnega, kot bi me
bilo nič ni qu. Ne sem prah heh mistis in heh ti
je pri prah, ampak - - -

Gabrovec: (ji pakuje.) Ne vis sicer, heh mistis? Haha! Ne prah heh.

Licer pa je moja volja, da gres in igraš, vsaj danes; vidi pa, da te nihdar
oči ne boji silil, ker vidim, da raje raje sprobuješ nenas pmsile
za ptoar in bi malum narodnem delu nasprotovale, ako ne bi
imela slučajno mene za moja.

Harica: Ne tedi Fran! Tudi jaz sem narodna, toda najjuz je vendar
obstanele, hudi. Tedi neustile, ki je imel radi svoje delavnosti
v duistih in jarnem življenju in mi te ne spametuje. Ti
delaj, drugi pa dije živem roke, kateri pa in bistrija pa tu
nosijo zraven se imes narodnih bojovnikov.

Gabrovec: Res je to, res! Ampak jaz ne iščem pusti in klare in ja
vračam vsaki priznanje. Polena, ki se mi je le meče pod
nože pa, so ja me se se gonilne vilo, da ne omagam.

Harica: Ko pa si, obremogel popolnoma, verjemi, da ne bo nihdar,
hi bi ti del samo bolajših peder, tem manj pa pomagal v
kaki stvari: Licer pa ime takaj govoriti v prvi stvari piete
do živine, življenja, do svojega otroka. Porem si se enkrat, da
ne grem danes iz hiše, nikamor in se bi se bila premoščena
vra plačnosti, ne grem! (Se majestatsko ogarna.) Vidi, da sem
meti in dolga čurati ~~to~~ ubogo življenje alicha, ki sem
ga v bolničnih posila in protile. Če pa si misliš, da
nisi soddgovoren za to življenje, potem idi. Delaj ti za
narod, jaz imam netenje dolžnosti. (Odsklenje ~~rebr~~
o roko).

Tam bi igral plogo, ^{grajilega} ~~druga~~ narača "Mladitari", med
tem, ko obrok z osteklenčimi pimi išče početa in
plaboturo bliže: Aha, aha! O bog! (le ruše)

11. pr.

Gaborica.

(Prizori nekoj časa, brže iti razburjen v robo, pred nečim obstoji
glede zamisljen pred se, quide r. opredji, potegne nervozno z robo pr.
čeln, se zamisli in zamahne z robo, kot bi hotel odgnati mračne
misli.) Ah! (bedele prizi glasni vohod.)

12. pr.

/Odmor/:

(V robi se je piskala sama itamno)

harica, pozneje Samce

harica: (quide čy nekoj časa iz robe) bedel je Rečj! Fanci u, abije
no in dan. Lubi mene in ohrka, a nima časa za naju. Kod
klise, pravi vedno. O bog, ohlani mi praj ohrka, moje ore, moje
solivo na prstu. — Zmračilo se je! (Napovi luo.) (Nehot
like.) Prosto!

Samce: Dobro včer gospa.

harica: Dobro včer gospod Samce!

Samce: Se dovolite!

harica: Prosim.

Samce: (besi klobuk in palico na abetelnih.) Ali gospoda mi doma?

harica: Se je v družbo mi doma.

Samce: Ali je že nč?

harica: Ravnohar je odh ajal.

Samce: Tahr? (Vrhan) Saj sem ga videl!

Harica: Kaj želite gospod Samce? Mogoče mi jaz lahko pravičam.

Samce: Da, tice je njega, in prav po volji mi je, da govorim to rano.

Harica: (Chu poudel. jbol) Tjurdite!

Samce: Porim! (Le poudel) Ali ste mali, danesnji časopis?

Harica: Nisem!

Samce: Ali res ne?

Harica: Ne.

Samce: Vrijemam vam! Vidite gospa, nekdo se je predignil napasti v časopis moje prebo in radi tega bi rad govoril z gospodom Galhorcem.

Harica: V domu ga najdete pigurno. Ticer pa danes ne bi imel časa, ker nastopi v agri.

Samce: Zato govorim vam, gospa, ker mi sploh ni ne tam ljube, da bi govoril z vašim gospodom poprogam. Porem vam gospa, da je bil to prvi in zadnji napad na mojo prebo in vam zagotavljam, da bi bil brez poudara, vsekakor igram dopisnika lekih stvari iz obščne, dokler nimam še jaz kaj berude.

Harica: Pa kaj meni to mar?

Samce: Vam mogoče ne, ali vašemu možu.

Harica: Rebr to?

Samce: Rebr to? Ker je res moj zvezi s tem dopisom.

Harica: Ne verjamem gospod Lamec.

Lamec: Vi ne verjamete, a jaz sem. Porejte mi, da ne poznam oale! Sem član skrajnega levega sveta, imam tudi groze z slejelnim in ni nič lažjega ^{luka} pla ga premeste.

Harica: Kaj potem, če ga premeste. Takojšnji kraj bi izgubil agilno moč in narodnem oziru, mi pa bodemo žareli tudi drugje, mogoče še boljše, kot tukaj.

Lamec: Tako si mislite gospod, ne upoštevate pa, da se kazenskim potem nikdar ne premesti človeka na boljše, ampak vedno na slabše mesto.

Harica: Zakaj kazenskim potem? Kaj moj rudenar ni ničesar zahvilil.

Lamec: Ali je zahvilil, ali ni zahvilil, sem jaz najboljše. On je že od nekdaj proti meni. Spuntal je naše najboljše ljudi in potem njim in preko mene prišel do religije in ugleda. Tako ne bo trajno groze, nikar ne mislite.

Harica: Ne razumem vas gospod Lamec, mislim pa, da stvari, ki se gode in javnem in političnem življenju absolutno nimajo ničesar opaziti s službo. V službi pa je moj moj restar in ločen! Tako naj se ga potem kazenskim potem prestarti?

Lamec: Službe našega mojja zaltiva ljudi, ~~in~~ konkretnega rednega na zunaj.

Harica: Ali se je moj moj moji in tem oziru pregušil?

Samuel: Da gotovo !

Harica: Kako ?

Samuel: Lea dela zdrajbo v javnem gozljem ! bu je proti meni !

Harica: Nikdar nisam čula, da bi bil proti samu kot takemu, da je imao v političnem in narodnem znanju svoje nazore, je vsa.

Samuel: Ne vidite !

Harica: To pa pr. njegov se ni noben prenesel, če kdo misli samostojno.

Samuel: Če sam misli ne, če pa svoje misli usiljuje drugim in dela s tem prepis in zdrajbo, gotovo.

Harica: Ti hudeje, bi se se zbežali obrog njega, se se zbežali pristo-
reljivo. Nikoli jih ni videl in nikoli jim ni prejel
misli. Pusti jo, ker se pač pr. vsaki stinajo ^{njegovi} nazori.

Samuel: Če se bodo le vedeli ! - Lica pa niha ne mislite gospa,
da sem jaz napram drugim tako brezgleden, kot so drugi
napram meni. Jaz sem žel je mnogo neobavljeno za
svoje delo in me tudi tebe stvari ne spravijo iz
pomotežja. Povedal jim nam le za to, da veste, kaj lahko
napravim, in če imam morda kaj drugega izvesti,
imam tudi morda gotovo stvari prepričati.

Harica: O, vem, vem !

Samce: Ali ste sami doma, gospa?

Harica: Tam se radi primate pri otroku.

Samce: Videlite, kaj imate od tega, da je naš moji gosodi žarec in si murate pamevati doma. Ali ni to kivično?

Harica: Je že tako!

Samce: Tako lepa, mlada gospa in vedno sama. Čemu bi se nihdar ne poglobila vedeti poleg vas in govoriti z vami, če bi me hoteli razumeti.

Harica: Tudi ste domes gospod Samce. Enkrat naspote, kot haki dijarni prardvile potem pa postajate karalirski.

Samce: Jaz sem vedno tak. Pudober uče imam, da bi mogel dijati jezo, a vltito pa ob margoinsati tebr dijestne plane.

Harica: (vstane) Pustite tebe naše gospod Samce.

Samce: Puar nebene naše gospe. Le našo in našega moža hoist to, če me govlusate. Lestujam sam, uplivaite na moža, naj spusti to gupjo partu meni. Prijeteže imam na risjle mestih, ki mi bodo pomagali - serides v našo hoist, če bawo tedi mi prijeteži. (Vstane) Ali me razumete?

Harica: Chislim, a ne vem, če puar!

Samce: (Pristopi k njej.) Edoisno je re od vas, gospa! Če bodele vi z menoj, baw jiz z našim možem, če ne ne ---

Marica: Kaj mislite --- ?

Samce: (za prime za roko) O, krasna gospa! Vse, vse ti dal --- gospa -
ga en mišeni benstok z rami --

Marica: (Levno iz tega) Obednež!

13. pr.

Prejšnja, Laker.

Laker: (u neopazano prikazuje pri oknu, zunaj.)

Samce: Ne teho gospa! Ker našemu interesu je vezjmite mi.

Marica: Pustite me!

Samce: (Slika za njo; misla sta do pisane miže.) Samce en
poljub gospa, samo enega --

Marica: Pozdite, pozdite --

Samce: Samce enega in potem grem! (Le je oklene in jo obesa
poljubiti, ona se brani.)

Marica: Proč, proč! (Zagleda na mižo ležjo samobes. Posliu ji izjiti
u polih Samce, da zgrabi ožje. Proč, idite! (Nemiri na
Samca.)

Samce: (Obrzi situacijo, odskroči) Kaj mislite gospa!

Marica: (Energično) Ven, ven!

Laker: (Le zasmeji pred oknom) Halaba! Bravo, gospa, bravo!

Samce: (Za opazi) Ti si prica, da mi je grozila s samobesom!

Laker: (je zgrnul vel abna in se redno opaze) Bravo, bravo!

Samce: Zapomnite si gospa, kaj ste naredili!

Pri poslednjem veli Katarina, ki se zgleda na tla .)

Marica: Nabene berede već - reu!

Samce: (Vrane hlobuka) Guu, zē guu - a huntu ram bo žal.

Marica: Hoćete da poličem mater.

Samce: Pomnili me budete! (bdiđe)

14. pr.

Marica potu Katarinini glas.

(odloži samoset na pisaću mizu, gde će stajati, hot ti gledati
za odložjenim Samcem. Luc o psihologiji je još malo pogledati;
de nestaje mule i robi. Igru stari pada slede
merica i razređuje Maricu. bdiđe! bdiđe! u
mura haku stoji najviše govoru Luc. Marica pogleda
po robi i rudi, de Luc se se malo budi.)

Luc, ~~Marica~~ ugasa! WV.

Katarina: (i robi bolatu zabići) Moj bog mura, mura!

15. pr.

Marica, Katarina

Marica: (Pauze k materu i robi, još haku odpu, zabići.) Vinko;
Vinko! (Veli u akrob postela, i nje k haku odpu, otok #

Katarina: (Joka) O moj Vinko, moj moli! O Marica! (Veli
puzge jedući včer in je stika mura i čemu atoku
i robi.)

Marica: (k zgradi k postela)

— Joka! —

(Stimunga)

arhetur, hi igra Naprej zastera stare - ! Prunar !)

16. ju

(Luč v roki je ugasnola, da je tema, le meca svet, skozi okno in svet, loba iz zadnje roke deloma razprohljuje, disni del odra: Kalirina začne moliti, "Gai nāi", hmelu minolhne in jōka. harica je ostela, premehala je jōketi in gleda že mato obok svojega obokas. Iz deljere (kot iz nrege, dama) u čuje) harica: (čiz nehej časa) O Vinho moj, moj! (Da objame in poljubi.)

Gahovec: (vide skozi okno, zvit in pelerino. Ko vidi, da je tema, skozi le okno in poto skozi počasi naprej. Ali hje je? Zadnji čas je za nastop. (brzi luč in roki.) Tam je luč! (Pristopi) harica! (Vidi matrega oboke) O, - o - hej je!

harica: (Tipki prohaji na otroke) črter!

Gahovec: (Prihodi k postelji, pelerina mu zdrkne iz semen in pade na tla. On je v kostumu gajihlega mona iz klade Lore. O Vinho! (Se zgrudi k postelji, da zagrnijo braguljčki pri njegovi olčki.) (Grolke se igra)

Lastna

III. Dejanje

Lola pri Samcu.

1. pr.

Samcu, Čimircu, Horcu in Šakcu. (vede pri mizi)

Samcu: Vedno sem gostopal svoje menenje, vedno z vso silo, mislim pa bil absolutist. 'Vi sami veste, kaj sem hotel! Vedno sem bil za grejo z Rasthannurjem, ker bi nam bila edina ta greja kaj koristila; koristila naši španki in nam poravnalniki in gospodarskem opiru.

Šakcu: Gotovo, gotovo, tudi jaz tako mislim.

Horcu: To včer je, ampak ---

Čimircu: V narodnem opiru, smo mislili!

Samcu: Le zopet, Gahovčev evangelij! Kam pa ste prišli s tem vašim junakom? Kemi je posvetil celotno nagrobno, naj r. miru pričrva, vas pa je pustil v najhbitčnejšem položaju na cedilu.

Horcu: V takem slučaju nam včer ne moremo zamisliti.

Čimircu: Lepo mi bilo to! Taj njemu ne bi bilo treba pred predstavno poredati, da je umrl oboke. In če je bil enkrat oboke mrt, itek mi bilo reči pomoči.

Šakcu: Res, res, škandal nam je napravil! In če ni mene, bi morale podjetara izostati. Jaz sem

z gadanjem hunašev pisil vse z mojimi Gajskimi
novec.

Korac: Ta ji pa tudi bil drakeš, nunc! Linc pa je, to je
širaj pobjeno. Pustimo to za danes.

Činvec: Kako mislite potem govorit Lamec?

Lamec: Piri pigoj je: Vtranki mora vladati disciplina.

Šakar: Kako pa! Disciplina mora vladati!

Lamec: Tako ji bilo pravih in tako mora biti a neuj, če
hočemo kaj doseči. Torje potro imate, ali z
menoj, ali proti meni. Z menoj, ravno zasiguran,
da zmagamo, proti meni, pademo, ali boljše
piceru padete, ker bomo šel jaz svojo pot.

Korac: Toda, disciplina - - ?

Lamec: Že res! Dajati disciplino ne rezari le pusteti
kake stranke, jaz pa s hunašev, to gredo proti meni,
puneham biti pristaš stranke in ^{razpolagam} ~~samostojen~~ kot
samostojen, dizevoljav s svojim glasom, kakor
hočem.

Korac: Po tem takem mi ne vidimo imeti lastnega prepričanja.

Lamec: Kdo vam brani?

Šakar: Proč res!

Lamec: Ne se le za zmago. Aho se ravno pred očmi
hristi stranke morate zalajiti tudi malo

avbuega prepizanja in prijete ^{neke} predstori, ~~hudo pa~~ ~~delite~~.

Korac: To ni pritenos!

Samec: Rje bodete iskali v politiki pritenost. Zmaga, padec, murklun. Kakorost, pripomoček je politianska reč. Lica pa, kakor hočete!

Trakar: Če ne bo Gabrovce zopet kaj misal.

Samec: Tudi to je rpačanje.

Amirec: Kdo ga ga bo postljal?

Samec: Kdo ga pa ji do noga? En nasprotni straški naravnost, vili pod peto in ras, dunge bi tudi pod rpačilo ga reboj.

Korac: Tako hudo tudi ni. En bi le rad videl ole damaci straški združeni brez Raskanovskega rpljiva.

Samec: To je finte, ne verjemite kaj takega. On je se delic preneumen, no peimo preidealno, če misli, da je to pri nas mogoče. To je neizredljiva stvar pri današnjih razmerah.

Korac: Saj on to uvideva in spoznava, da ne gre po njegovemu in tudi ne bo nasprotoral.

Amirec: Saj nobenega šlovec nima več na svoji strani.

Trakar: Povsem, kar je ~~le~~ ona v preiskavi radi nerane groznje.

Korac: V tem raje molčimo. Jaz imam tudi v maricem svoje menenje, le nič ne rečem,

ampak, danis pa que se je to, ali napravimo bels kurek
ali ne. Če je kaj napravi je treba zdeljenih stvari
v strahli sami. Tato odpravimo medlebojne pre-
pade in nastopimo skupno. Če pa tega ni
mogoče, potem je pa nemogoče pričujati.

Šakar: Ali ni rekel Samer, da puzgane pre, samo stogati
ga je treba in dijati disciplino.

Čimri: Kaj je to, kar hoče! Gospod Samer, napravite jo rogem,
mi smo zadovoljni.

Šakar: Kaj bi ne bili! Lahko smo, če puzgane oddstoj gosp.
Samer. Ampak skupaj maremo, dijati, skupaj govoriti
Korac!

Korac: Zaiadi mene - - -

